

ERDELYI ÉLET

Anny Ondra, az „Eine nacht in Paradies“
filmoperett főszereplője — Az aradvárosi mozgó-
színházak slágerműsorából

A CORSO-MOZI MŰSORÁBÓL

Téves kapcsolás

Egy berlini telefonközpontban játszódik, ahol Magda Schneider, a 43-as kapcsolótábla kisasszonya és ugyanebben a telefonközpontban igazgató Johannes Riemann, a nálunk is jólismert bonviván. Természetesen az utolsó jelenetig nem tudnak egymás foglalkozásáról, de természetesen az utolsó jelenetben a happy-and minden akadályt legyőz. A téves kapcsolás sok bonyodalma után egy újabb téves kapcsolás összehozza a fiatalokat. Mindez dalban, táncban, muzsikában elbeszélve — igen élvezetes csemege. Magda Schneideren kívül még Trude Berliner és az igen szinpatikus öreg Jakob Tiedtke főerősségei az új filmoperettnak.

Házassági rt.

Főszerepben: Charlotte Susa, Hans Moser, Rose Valetti és Georg Alexander. Kitűnő vígjáték. Egy-millió dolláros örökség körül bonyolódik a történet. Négy szerelmes ember bukdácsolása a happy-endig. Nagyon kedves film, százszázalékos német, énekekkel, tánccal, helyes és vidám történettel. Nagyszerű és izgalmas egy ügetőverseny jelenet, igen szellemesen hozták be a filmbe. Charlotte Susa remek, kitűnő ebben a szerepében is. A törvényszéki tárgyalás ugyan csak nagyon sikerült és mulattató, általában az egész film kedves derűt sugároz és kitűnően mulattat.

AZ ARADI KÖZLÖNY

Erdély legrégebb, legolvasottabb és legelterjedtebb napilapja!

Kül- és belföldi gyógyszerkülönlegességek.

Vojtek gyógyszerár

Vidéki urinőknek

legkényelmesebb, ha ruhájukat

KREBS

festő és vegytisztítóhoz viszik, közel a villamoshoz és a vidéki autóállomással szemben van.

Arad, volt Boros Béni-tér
51. Fiók : v. Deák Ferenc-uca.

Szaküzlet optikai és finom selyemipari acél-
árúknak: beretvák, oltók stb.

K Ö S Z Ö R Ü L D E,

Orthopaed készülékek és műlabák készítése.

Tejnor Ferenc és Tsa

Optikus és késműves. Arad, Piața
Avram Iancu Szabadság-tér No. 21.

Hirdessen

az

„Erdélyi Élet“ben!

Tavaszt vár

a gazdasági válság

Irta **vitéz Purgly Emil**

Késik a tavasz, nehezen képes az idei április a télnek bucsut mondani. De azért mi, gazdák, tudjuk, hogy az éjjeli fagyokat és elkésett havazásokat csakhamar felváltja az áldott napsütés és langyos eső; a természetnek ezek a csodatevő erői, melyek új életet és új termést ajándékoznak nekünk. Késik a tavasz, de előbb-utóbb be kell köszöntenie, mert a természet törvényei örök életűek. Szeretném e sorokat arra felhasználni, hogy bizalmat és optimizmust öntsek gazdatársaimba: a gazdasági válságnak ezt az elkeserítően hosszú telét is egyszer fel kell, hogy váltsa kikelet.

Be kell következnie a gazdasági élet tavaszának, mert nemcsak a természet, hanem a gazdasági élet rendje is örökéletű törvényeket követ. Épen az amerikai közgazdasági tudósok, akik ezt a tudományukat exakt kutatási módszerekkel, de egyben rendkívüli gyakorlati érzéssel is művelik, egy hatalmas gazdasági terület széles statisztikai adatgyűjtésével bizonyítják be a gazdasági élet hullámzásának törvényszerű jellegét. Mint az apály és dagály a tenger örök mozgásában, épen úgy követik egymást a gazdasági életben az emelkedések és süllyedések, fellendülés és a válság korszakai.

Hiszen a józan ész is azt sugallja, hogy a válság mai

Rögtön szépít a világhírű
»Margit«-crem
GEA-KRAYER TIMIȘOARA

mértéke már nem tarthat sokáig. Amint a válság néhány kisebb nemzet balsorsából világjelenséggé alakult át, egyszerűen önmagától létrehozta a gyógyulás eszközét is. Létrehozta azért, hogy a világ vezető hatalmait közömbös nézőkből a kis nemzetek munkatársaivá alakította át, akiknek a kivezető utat most már széles nemzetközi alapon kell keresniök, ha nem akarnak maguk is áldozatul esni a modern gazdasági élet leghatalmasabb krízisének.

Jól tudjuk, hogy ezt a mai válságnapot elsősorban nemzetközi tényezők hozták létre: helytelenül felépített békeszerződések, melyek a győztes országok jólétét a legyőzöttek elnyomódására akarták alapozni; a végletekbe hajtott vámvédelmi és elzárkózási politika, mely immár kezd oda vezetni, hogy a világon csak eladók vannak és vásárlók nincsenek; a földrajzi és természeti adottságokkal nem számoló önellátási irányzat, mely a világ népeit arra kényszeríti, hogy drágán és rosszul éljenek s ne részesülhessenek azokban a javakban, amiket szomszédaik jól és olcsón termelnek.

Csoda-e, hogy ilyen körülmények között felbomlott a gazdasági rend és eljutottunk, ahol vagyunk? Kiáltó szóval fordul az egész világ gazdasági vergődése a nemzetközi életnek azokhoz a hatalmakhoz, akik a háboru utáni élet rendjét helytelenül alapozták meg, de erélyes átértékeléssel módjukban áll új és jobb életberendezést létrehozni. A válságnak ebben a nemzetközi struktúrájában kell felismernünk a kibontakozás egyik legfőbb biztosítékát.

De ugyanakkor nem szabad elfelednünk, hogy rajtunk nem segít senki, ha önmagunkon nem segítünk. A mezőgazdasági termelést érintetlen állagban át kell mentenünk a válság viharain, hacsak nemzeti létünkről végleg le nem akarunk mondani. Ezért nem szabad a gazdának elvesztenie optimizmusát és bizalomteli reménykedését.

Tul a nemzetközi bizakodáson, a magyar mezőgazdaságnak öserejében, legyőzhetetlen élni akarásában látom a jobb jövő zálogát.

Csak az árak olcsók — minőségeink változatlanul jók!

GOLDSTEIN LAJOS

DIVATÁRUHÁZA

Arad, Str. Bratianu (Weitzer János-ucca) 2. Mélyen leszállított árakon nagy választékot nyújtunk kosztüm és kabátujdonságokban, bársonyok, selymek és mosóanyagokban. A hölgy és férfiközönség kedvelt bevásárlási helye.

— Pénzfelvételre nyugta ellenében csak fényképes igazolvánnyal rendelkező kiadóhivatali megbizottaink vannak feljogosítva.

Őszintén beszél egy erdélyi polgármester

Beszéltünk egy erdélyi polgármesterrel, aki sok érdekes dolgot mondott el a vidéki városok szenvedéseiről. Bizalmas megnyilatkozás volt, a nevét épen ezért nem volna ildomos közölni, de valójában egészen mindegy, mert ezek a kinalódások minden városban ugyanazok.

Elsenyved az élet

— Ha a régi eleven életre gondolok, — fakadt ki a polgármester — elszorul a szívem. Ott állnak sorban az autótaxik. Eltelik egy vagy két nap és senki sem ül be autótaxiba. *Menjen be akármelyik szálloda éttermébe, legfeljebb két-három asztalnál ülnek.*

— Színházunk nincs. A színészek ennek ellenére rendszeresen öltözködnek, a színésznők ruhája egyenesen fényes. Nem hiszem, hogy az új színiszezonban fele annyi vidéki színház nyitná ki a kapuit, mint az idén.

Tessék megnézni az üzletek kirakatait. Este fényben ragyognak, olyan művészi ízléssel rendezik be, hogy Bukarestnek sem válnék szégyenére. A vevők még is jelmaradtak. Majd nem mindenki fizetés-képtelen, kényszeregyességi eljáráson ment keresztül vagy a bankok tették rá a kezüket. Csak a panasz és panasz, semmi más.

Életet a miniszteriumokba!

— A városi adminisztráció sem tehet egyebet, mint várják az idők jobbrafordulását. Elárulhatom, hogy minden kérdésben irtózatot kell megvívni a felsőbb hatóságokkal. Az a baj, hogy a miniszteriumok emberei távol vannak az élettől.

— Egyáltalában nem hiszem, hogy tudják odafent, mi van az országban? *Ugyanannyi adót, sőt még többet vetnek ki, mint azelőtt, ellenben a városok jövedelmeit elszedik és újabb és újabb terheket raknak a város vállára.* Ez sokáig nem mehet.

— Miénk az ideál, mi dolgozzuk ki a terveket, mi teremtyük elő a pénzt és egyszerűen felülről kijelentik,

Butorát szerezzé be BARICZ-nál

Saját készítésű elsőrendű garantált áruk. Üzlet:
PIATA AVRAM IANCU 15. Géperőre berendezett
üzem: STR. GH. IONESCU 14. A R A D.

hogy ez nincsen rendjén, huzigálnak a számításainkból, új intézkedéseket tesznek, az autonómia már régen meghaladott álláspont. Meg is mondtam egyszer, hogy a legügyetlenebb emberek intézik a mi sorsunkat a minisztériumban. A minisztérium képviselője kikérte ezt magának, de én bebizonysítottam. Ha valamit megkap a minisztérium, az akta megkezdí vándorlását az egyik kézből a másikba. Minden hivatalnok azon töri a fejét, hogy kinek adja tovább. Aki már nem tudja másra áttolni az aktát, az végre elintézi. Ez feltétlenül a legügyetlenebb ember a minisztériumban.

Jót nevettek a viccen, pedig ha gondolkoztak volna, rájöttek volna, hogy van benne valami.

Segítsenek a gazdasági bajokon

— Nem is olyan régen szinte hajszoltak bennünket az alkotásra, sok helyütt a fölösleges intézmények létesítésére. Most pedig a legszükségesebbektől is letiltanak. Bizony nagyon sok polgármester gondolt arra, hogy talán nem is volna rossz visszavonulni, mert mindenki idegét megviseli. ez a rettenetes küzdelem.

— Mindnyájunknak csak egy a kívánsága, csináljanak végre már valamit! *Valahogyan helyre kell állítani az emberek hitelképességét*, mert így elpusztulunk. A bankokban kamatozatlanul hever a pénz, mert ha ott tartják. legalább a tőke nem vész el, ha kamatot nem is tudnak elérni. *Gazdasági kérdésekhez nyuljanak és engedjék be az életet a hivatali szobákba.*

Nálunk itt, a városházán, nem lehet elzárkózni, az élet minduntalan vagy kopogtat, vagy dörömböl az ajtókon...

Ne keresse senki, hogy melyik vidéki polgármester mondotta ezeket. Valamennyi elmondhatta volna.

Szeplők, máj- foltok, és pat- tanások ellen a Kárpáti BENZOE crém és pomada

a jelenkor leghatásosabb szere. Klinikailag kipróbálva és ajánlva! :: ::

Garantált higany és ólom mentes készítmény! Készíti:
Kárpáti János gyógyszerháza és kozmetikai
LABORATORIUMA ARADON.

Szescsempésző gyászmenet és az erdélyi »gangsterek» egyéb lufangjai

Enyhült a kokaincsempészség, dühöng a borbatyuzás

— Hadjárat a titkos cigarettagyárak ellen —

Az Erdélyi Élet eredeti tudósítása

Valamikor romantikus mesterség volt, a nagy hasznot jelentő üzlet mellett, a határszélek vakmerő, életveszélyes vállalkozása, a csempészet. A múlt században derűs mulatságot és csendes elégtételt jelentett a „finánc” kijátszása, ha jóféle szüzdohányról volt szó. A háboru utolsó éveiben azonban mindennapos vállalkozás lett a veszély nélküli „batyuzás” és a háboru után a romantikus egyéni csempészek nyomába léptek a nemzetközileg megszervezett, széles üzleti alapon dolgozó, minden hájjal megkent és a modern technika minden raffinált segédeszközét igénybevevő csempész-szövetkezetek.

vetkezetek.

Az ártatlan fináncmesterség izgalmas detektívregényekbe illő epizódokkal tarkított foglalkozás lett. A csempészek elleni háboru érdekes dokumentumait muzeumokban gyűjtik.

Tüzkő a múltban

BCU Cluj Central University Library Cluj

A csempészetben a vámrendeletek irányítják a „divatot”. *Jelenleg tüzkövet, sacharint és dohányt csempésznek legszorgalmasabban.* A kokaincsempészek megritkultak; a nemzetközileg megszervezett besugók hadserege nagyon megnehezítette a munkájukat. A kábítószer-csempészet aranykorából való az üres bot. A bot üregében üvegfiolákba rejtve, csempészték át a határon a veszedelmes mérget. A tüzkövet leginkább dupla fedelű edényekben és múltbani csempészi Romániába.

Finom fül kell ehhez a mesterséghez és éles szem — mondotta egy vámhivatalnok — a mankók és múltbani mindig gyanusak. A csempész utak száma a jelenlegi határok mentén megnövekedett. Bárhol átléphetik a határt és ha a csempész bevárja az őrháttér elvonulását, veszély nélkül áthozhatja a tiltott árut. Inkább a tüzkő-árusokat igyekezünk ártalmatlanná tenni. Meglepő a szemtelenségük.

Válogatott ravaszsággal játszik ki a csempészek a dohánymonopóliumot. A külföldi cigarettákat könyvek és újságküldemények kivágott belsejében küldik át a határon. A belföldön ellenben már nem üzlet a titkos cigarettagyártás.

Autógummi-tömlők ragasztását

gyorsan eszközölheti, ha 50.— Leírt A. K Á L M Á N
Autó & Motorabteilungnál, Aradon vásárol egy doboz kelleket

Az álhúzás pénzügyőr detektív munkája

Élénken illusztrálja a letűnt virágzó ipart a lefoglalt dohányvágógépek gyűjteménye. Sok-sok gép sorakozik egymás mellett, közöttük nem egy olyan, amelyik vetekszik a dohánygyárak gépeivel. Az élelmes csempészek annakidején rájöttek arra, hogy nem érdemes a külföldi cigaretták fáradságos behozatalával foglalkozni. Kliséket csináltattak és helyben készítették a papirost, sőt a dobozokat is, sokszor oly tökéletességgel, hogy szakértő is csak nehezen tudta felismerni a hamisítványt. Nemesak külföldi, hanem bel-földi hamisítványokat is őriznek.

— Egy ilyen hamisító banda leleplezése hetekig tartó munkába kerül — mondja informátorunk. Még a pecsétek is rajta vannak a dobozokon. Legutóbb lepleztünk le egy titkos cigarettagyárat. Egy ember álhúzásban beállt közéljük és háromheti munka után véget vetettünk a garázdálkodásnak.

„Hol a piros, itt a piros“ gyászos vége

Preparált kártyákat is gyártanak kimondottan hamiskártyások részére. Nemrégiben hajtóvadászatot rendezett a rendőrség egy társaság ellen. Három kis fémlappal, amelyek közül az egyik piros festékkel volt megjelölve, üzték a tiltott szerencsejátékot. „Hol a piros, itt a piros“! varázsige mormolása közben. A pirost természetesen csak a titokba beavatott „falazóknak“ sikerült eltalálniok. A rendőrség nyakoncsipte a társaságot.

Szeszcsempész bádognuha és mosófazékból készült szeszfőzőgép

Az utóbbi időben rendkívül fellendült Romániában a bor- és szeszcsempészés. A titkos szeszfőzők egész sorát lep-

Bárki meggyőződhet, hogy az Aradi Butorkészítő Iparosok Szövetkezetében

(v. Atzél Péter-uca a színház-pénztárral szemben) — a legkényesebb izlést is kielégítő, művésziiesen szép, garantáltan elsőrendű kivitelű butorok kaphatók,

soha nem létezett olcsó árakban!!

lezték le. Van itt az egész modern szeszfőzőtől kezdve a mosófazékból és mosdótálakból összeállított primitív készülékig mindenfajta leleményes szerkezet, amelyek nemcsak pálinkafőzésre alkalmasak, hanem denaturált szesz visszaalakítására is.

Hosszu ideig csempészték át a határon is a szeszt. Besugás útján leplezték le a csalást. Rengeteg „borbattyuzó” garázdálkodik, akik a szeszfogyasztási adó lefizetését akarják megtakarítani. Olajhordókban viszik a bort, amelyben a hordó lukja körül elhelyezett tartályban olaj van ugyan, de egyébként jóféle itóka kotyog benne. Autók benzintartályába benzint helyett bort töltenek, míg a motort titkos tartályból táplálják.

A romániai „boot legerek” és „gangsterek” határozottan ötletesek és lépést tartanak amerikai kollégáikkal. Van kabát alatt viselhető szesz-csempész-ruha, amely nem egyéb, mint testhezálló, ruhaszábasú — bádognyújt. Köpcös viselőjét arcának feltűnő soványsága árulta el. Majdnem egy hektó pálinkát lehetett ily módon egyszeri alkalommal át-csempészni a vámon.

Pálinka a — koporsóban

A szesz-csempészek legfurfangosabbja azonban egy gazda volt. Egy szép napon feltűnt a vám előtt egy szekér. Hatalmas koporsó feketéllett rajta és a szekér mögött ott bandukolt gyászosan szipogva az egész család. A „fináncok” természetesen részvételjesen átengedték a vámon, de néhány nap múlva az egyik pénzügyőr a közeli kis városban újból látta a gyászmenetet. Két hét múlva a vám előtt ismét feltűnt a hatalmas koporsó. A vámőrök most már megállították a szekeret és minden tiltakozás ellenére megvizsgálták a koporsót. Természetesen kiderült a turpisság. A bádoggal bélelt koporsóban az elhunyt Pista bácsi földi maradványai helyett jóféle pálinka volt elrejtve. A gyászoló „rokonság” rövidesen hüvösre került.

— Sajnos, — mondja végül munkatársunknak határmenti informátorunk — elveszett saját gyűjteményemnek egyik legérdekesebb darabja: egy kivájt ezüst ötlírás, amelyben rádiumot csempészték.

**HATÓSÁGILAG
ENGEDÉLYEZETT**

VÉGKIÁRUSÍTÁS

„MERCANTIL”
szőnyeg- és divatruházban
Arad, B. Reg. Maria 18.

A közönség közönye

ásítózik az aradi kulturpalota kincsei között

Itt ülünk a kulturpalota igazgató szobájában és beszélgetünk. -
Nichi Lázár dr., ez a minden szépért és nemesért lelke-
sülő műbarát annyi rajongással és annyi szeretettel beszél ter-

veiről, a kulturpalotáról, könyvtárról és képtárról, mindenről, ami e falak között van, hogy az ember szive örömmesen megdobban ennyi szépségnek és jónak hallatára.

— Egyik igen fontos tervem az, hogy a jelenleg a Lyceum tulajdonát képező Orczy-féle könyvtárt megszerzem — mondja Nichi Lázár dr. — és így az egyesített könyvtár mintegy 100.000 kötetre szaporodna fel. Erdélyben tehát az aradi kulturpalota könyvtára a harmadik lenne, ami mindenesetre büszkeséggel kell, hogy eltöltse az aradiak szépért rajongó szívét.

Az új könyvtár az egykori egészségügyi hivatal helyiségeiben lesz elhelyezve. Örvendetes tényként jegyzem meg, hogy a könyvtár tagjainak száma nagyon szépen emelkedik. Az a félelmi 24 lejes tagsági díj nem nagy összeg. Egyetemi hallgatók, diákok és hivattalnokemberek naponta felkeresik a könyvtár olvasótermet, a olvassák a lapokat, azonkívül igen sokan lexikonokat és tudományos műveket böngésznek.

Szépszámmal tartunk külföldi folyóiratokat is, ezek közül meglehetősen sok a tudományos jellegű. Kár, hogy a kulturpalota fenntartására szolgáló alapot az általános takarékosági okokból redukálta a városi vezetőség, azonban bizom abban, hogy később mégis csak felemelik az összeget. Elvégre mégis a mindenki számára oly fontos kultúra támogatásáról van szó.

— Miért van az, hogy az utóbbi időben egyre kevesebb művészi esemény színhelye a kulturpalota?

— A közönség közönye az oka, hogy a hangversenyművészek nem keresik fel Aradot. A közönyön kívül a pénzhány a megölője minden szépségnek és nemesnek. Nincs pénz és ez mindent megmagyaráz. Az emberek alaposan meggondolják, hogy mire költsenek és állandóan az lebeg lelki szemeik előtt, hogy ma van ugyan pénzük, de vajjon holnap lesz-e? Ezért tartózkodó a publikum. Nem jár olyan mértékben a hangver-

Megnyilt a

„Revü“ uriszabóság
ARAD, Deák Ferenc-u. 15. kapu alatt.

A megszűnt **Sámson Jakab-cég** szabásának, **Csont Sándor** vezetésével készülnek a legújabb szabású ruhák. Pontos és szolid kiszolgálás! Elsőrangú munka! Olcsó ár!

senyekre, mint ennekelőtte, mikor még könnyebb volt a pénz-szerzés lehetősége, amikor még volt élet és a gazdasági helyzet is hasonlíthatatlanul jobb volt.

A múlt hónapban volt egy kézimunkakiállítás a kisteremben és mondhatom, hogy a közönség szokatlan nagy mértékben látogatta a kiállítást, mely nemcsak szép erkölcsi, de jelentékeny anyagi eredménnyel zárult.

— Az erdélyi és regáti művészek közötti kulturkapcsolatból kérem szíves nyilatkozatát. Ma már tud vagyunk azon, hogy nemzetiségi kérdéseket feszegezzünk, a művészet mindenkié — jegyzem meg.

— A művészet mindenkié, annak szolgálatában nincs valóság és nemzetiség, csak megértésnek van helye. Az erdélyi és regáti művészek közötti kulturkapcsolat még kezdetleges állapotban van, de örvendetes kifejlődésre enged következtetni. A regátiak voltak Erdélyben és az erdélyi kiállító művészek közül többen sikerrel rendeztek tárlatot Bukarestben.

Elmondja Nichi Lázár dr., hogy a könyvtár vezetésében változás állott be, amennyiben I. Langa professzor megvált a könyvtár vezetésétől és helyét Kovács Nesztor, kolozsvári volt egyetemi tanár vette át. Az új könyvtáros nagyon ambiciózus szakember, akinek működésétől sok szépet várhatunk.

— Értékes művekkel szaporodott a kulturpalota országhírű képtára. *Kár, hogy a közönség nem látogatja olyan mértékben ezt az intézményt, mint ahogyan megérdemelné, sok-sok aradit említhetek meg, aki szegyenkezve bevallotta, hogy bennszülött létére még csak nem is volt a képtárban, hát még a muzeumban!*

Egyébként a prehistorikus muzeum is gyarapodott mintegy 10.000 darabbal. Ezek az őskori leletek azokból az ásatásokból származnak, melyeket Roska Márton dr., kolozsvári egyetemi tanárral együtt végeztünk. Érdekes megnézni a prehistorikus muzeumot. Gyönyörű tárgyak vannak ott az u. n. preselin korból.

— Jellemző, hogy a külföld részéről előbb kaptuk meg az elismerést, mint a belföldtől. A sajtó pedig mostoha gyermekként kezeli a művészetet úgy Erdélyben, mint az anyaországban.

Nichi Lázár dr. fáradhatatlan szorgalommal dolgozik a műintézet istápolásán és ehhez a munkájához mindössze a közönség támogatását kéri. Intenzivebb érdeklődést! Látogassák nagyobb mértékben a muzeumot, iratkozzanak be minél többen a könyvtárba s becsüljék meg nagyon, de nagyon Aradnak ezt a gyönyörű palotáját, mely a művészetnek országos viszonylatban is egyik legértékesebb otthona.

Serényi József.

Kombine=Hálóing=
modern kivitel, — olcsó ár, **RUTTKAY & BOTYE** C É G
A R A D

Minden nő szép lehet, csak akarnia kell!

Beszélgetés Hajdu Irén aradi kozmetikusnővel

Azt mondják, hogy egy nő mindig olyan idős, ahány évesnek érzi magát. Régi igazság ez, szép és őszinte. Ma pedig, a rádió és telehor, a lázas, liktető, vad élet korszakában százszorosan érezzük ezt az igazságot. Ha talán pszihoanalitikai szempontból nem is fedi fenti megállapítás százszázalékban az igazságot, a külsőre azonban áll az igazság. És ennek varázsos mestere a kozmetikus. Sohasem lehetett látni oly sok szép és jól kikészített nőt, mint éppen ma, amikor egy társaságbeli nőtől megkívánjuk azt, hogy az arca üde és ápolt legyen. Bizony egy kissé hosszú az ut, mely a szép arcig elvezet, ha az illető nőt nem áldotta meg az Ég csodás arccal. Csak el kell menniök a hölgyeknek a kozmetikushoz és nyomban megváltozik az arcuk, mely üde és ragyogó lesz. Ilyenkor, tavasszal a szeplők, apró pörsenések, barna foltok okoznak gondot a hölgyeknek. Ám egy modern nő mit tesz ilyenkor? Felhasználja a technika vívmányait, elmegy a kozmetikushoz és minden rendbejön.

Felkerestük Hajdu Irén aradi kozmetikusnőt, a Székely és Eipert hölgyfodrász-szalomban s arra kértük, hogy mondjon el egyetmást a kozmetikáról, melynek ő hivatott művelője, hiszen Bécsben tanulta ki ezt a nagyon fontos és igazán szép mesterséget.

— Sokan azt hiszik, hogy a kozmetika luxus — mondotta — pedig ez a megállapítás téves. Ma már a kozmetika egy nőre nézve életszükséglet. Hozzátartozik a nő ápoltságához, éppenugy mint a mindennapi fürdés. A hölgyeknek ilyenkor van a legtöbb gondjuk. Itt vannak a szeplők. Persze, hogy el kell azokat tüntetni. A szeplők eltüntetésére különféle szereket ajánlanak, egyesek szerint jó a karbolsav, a szublimát oldat, mások higanyal kísérleteznek. Én például a hölgyek részére egy nagyon jó és föltétlen eredményt hozó kenőcsöt ajánlok. Bárkinek nagyon szívesen rendelkezésére bocsájtom a kenőcsöt. Ám a legradikálisabban a szeplőket violetsugárral és masszázssal lehet eltün-

Férfi és női

ruhaszöveteket legolcsóbban

STRASSER

divatruházában

szerezheti be, szemben a Lutheránus templommal!

tetni. És a ráncok! Mitől ijed meg legjobban a nő? A ráncoktól Mikor bepillant a tükörbe és meglátja a ráncokat, sir a szive! De ezen is lehet segíteni. Ma már a ráncokat masszázssal, pakkolással eltüntethetjük. Minden nő odahaza is végezhet arcmasszázst, a szemek körül befelé masszírozzuk az arcot, míg az arc többi részét az ujjakkal gyöngéden masszírozzuk . . .

— Hogy mi minden áll a kozmetika rendelkezésére? Hát kérem, tessék meghallgatni, mennyi mindenben meggy keresztül egy hölgy a teljes kikészítésig. Először jön az arc gőzölés, aztán a kézmasszázs, mely nagyon fontos, aztán a gépimasszázs, majd a Rádió-Lux és a pakkolás. Ha száraz a bőr, paraffinos, vagy olajos pakkolás, ezután a hideg és meleg kompressz, festés, esetleg arc-emailirozás.

— A kozmetika sok-sok nüánuszát nem is lehet egy rövid cikk keretében ismertetni. Tény az, hogy ma nincs öreg és ráncosarcu nő, legfeljebb ápolt és elhanyagolt arcbőrű nőről beszélhetünk. Bárkinek díjtalan tanácsot adok, aki levélben keres fel s otthon is bizonyos tekintetben eleget tehet a kozmetika követelményeinek.

Ime hölgyeim, egy hivatott kozmetikusnő nyilatkozata. Kiténik belőle, hogy a mai nőnek elemi kötelessége arcát ápolni, igénybevenni a kozmetika eszközeit, hogy szép lehessen! Mit meg nem tesznek a nők azért, hogy szépek legyenek. Régen is kendőzték magukat a nők, ma is kendőzik. Csakhogy akkor lehetetlennek tartották a ráncok eltüntetését, ma pedig ez olyan természetes.

Nem kell hozzá semmi egyéb, csak árkidartás és egy — jó kozmetikusnő. (—)

— *Bárki utján teljesített fizetéseket vagy vásárlásokat csak akkor ismer el számlájára az „Erdélyi Élet” kiadóhivatala, ha azok hivatalosan kiállított nyugták, illetve megrendelések ellenében történnék. Alkalmazottaink vagy megbízottaink kizárólag pecséttel ellátott számlák vagy nyugták ellenében inkasszálhatnak, — vásárlásokra, ellenszámlákra pedig csak előzetes kiadóhivatali írásos felhatalmazás után jogosítottak. Ettől eltérő reklamációkat figyelembe nem vehetünk.*

„ERDÉLYI ÉLET”

Lapkiadó Vállalat

Országszerte elismert kellemes szórakozóhely az aradi

Városi kávéház

Leszállított árak. Elsőrendű kiszolgálás.

Elkülönített játékterem. Szeparált bridge-szalón. Estéknént parkettánc. Aradváros közönségének évtizedek óta megszokott találkozóhelye

Arisztokrata-viccek

Ha két ember találkozik, feltétlenül szükségét érzik, hogy a legújabb arisztokrata-viccekkel szórakoztassák egymást. Tasziló és Arisztid ismert szereplői lettek az emberek tréfás kedvének s az ő szájukból adja mindazt a kép-

telenséget, élnetlenséget és gyámoltalanságot, amit csak el tud valakivel képzelni. S azt beszélik, hogy a legjobb, mert legbutább arisztokrata-vicceket éppen azokban a társadalmi körökben eresztik szárnyra, amelyek legközelebb állnak a szóbanforgó szereplők világához. Eszembe jutnak erről a francia forradalom bebörtönzött arisztokratái, akik maguk tréfálkoztak a legvidámabban tragikus helyzetükön s a keserű vidámság által tették számukra elviselhetővé azt, ami józan ésszel elviselhetetlen volt.

Minden vicc ugyanis valami halálosan komoly mozzanatot is rejt magában. S ha egy egész társadalmi osztály válik a viccek cégtáblájává, akkor ennek mindig mélyreható oka van. Szeretet vagy gyűlölet áramlik bennük az illető osztály felé. S a viccekben a tott jellemzés titkos vagy nyílt értékelést fejez ki. A liberális érának zsidó-viccei, anekdótái voltak. De mindegyik kis történet vagy bon-mot értelme az volt, hogy a zsidónak van esze. Hogy a legkülönbözőbb helyzetekben is könnyen feltalálja magát s eszével felülkerekedik a szembenállókon. Ezért a felülkerekedésért kész eltűrni azt is, hogy nevensenek rajta, mert biztos a dolgában: tudja, hogy végül ő fog nevetni a rászedett „palin”. Ezek a zsidó viccek, amelyekkel Ágai Adolf, tehát egy zsidó lapja, a régi Borsszem Jankó szórakoztatja a magyar földbirtokos és hivatalnokosztályt, kísérői voltak a zsidóság hihetetlen emelkedésének és megerősödésének, valamint a nevető és szórakozó réteg: a régifajta magyar ur sülyedésének, majd a létért való küzdelemben történt elbukásának.

Ma ügylátszik az arisztokratákon a sor. Ez a halálra szánt réteg, amely pusztulásra van szánva s az arisztokrata-viccekben, a velük szemben állók titkolt gyűlölete és fölénye talál kifejezést. S jellemző, hogy e viccek nem a régi köztisztületben álló arisztokrata lélek ellen irányulnak, hanem az arisztokrata ifjúság tehetetlensége és élnetlensége van általuk jellemezve. Tasziló és Arisztid fiatal arisztokraták, akikkel mindig olyasvalami történik, ami a világban való élnetlenségükre derít fényt. Ők nem úgy értik a dolgokat, mint más közönséges lény, akiknek nyitva van a szeme. Hallják a szót, de nem fogják fel a jelentését: melléje válaszolnak. Oly távol vannak a valóságtól,

FICK

legolcsóbban fest-tisztít
tavaszi felöltőket és ruhákat,
gallérokat legszebben fényez

Str. Buriťiu 14. Fiókiizlet a Lutheránus templommal szemben.

mintha idegen bolygón élnének s nem tudnak könnyedén mozogni, alkalmazkodni ahhoz, ami e földön veszi őket körül. Ezeket a maróan megbélyegző vicceket az az arisztokrata ifjúság váltotta ki a mai társadalomból, amelyiknek csupán a könnyelműségéről, mégpedig ostobán való könnyelműségéről s a mai élettől való teljes idegenségéről olvas állandóan az újság-olvasó publikum. Könnyelmű ifjak máskor is, régen is voltak. De ezeken érzett a fiatalság bolondsága. Azok a fiatal arisztokraták azonban, akiknek a könnyelműsége rendszeren valami botránnyal kapcsolatosan kerül a nagyközönség tudomására, kétségbeesett koravének benyomását keltik, akiknél még csak reménysége sincs a megkomolyodásnak. A magyar közéletből szinte teljesen kiesett az a fiatal arisztokrata generáció, amelyiktől méltán lehetne várni, hogy helyükbe léphetnének azoknak az öregeknek, akik immár hosszú évtizedek óta csaknem állandóan képviselik nálunk a magyar arisztokráciát. E régi nevek elmúltával a közfelfogás szerint az arisztokrácia vezető szerepének vége, mert nincs a fiaikban se kedv, se tehetség, amellyel a változott időkhöz képest új formában helyükbe tudnának lépni az öregeknek. Ezekről a fiatalokról szól a Tasziló és az Arisztid valóságtól idegen élet- és világfelfogása, amelynek e viccek torzitott képét adják.

Hallásukra lehetetlen arra az időre gondolni, amikor a 18. században Voltaire ölé gunyja s Beaumarchais jóizü, de mégis komoly tréfálkozása irányult a Lajosok francia nemessége ellen. Ezek a szatírák és vigjátékok voltak a francia feudális világ lélekharangjai. A pór Figaró hamarosan az életben is fölébe kerekedett az ~~élhetetlen~~ nemességnek, nem csupán a szinpadon vezette orránál fogva. A tréfa, amelyen mindenki nevet, a megtréfált emberről szóló ítélet: szeretet vagy gyűlölet van benne. A nevetők értékelését fejezi ki kinevetett felebarátjukról. S kérдем: milyen ítélet van kifejezve a ma divatos arisztokrata viccekben? Halálos ítélet. Egy sülyedő, a mai világban élni nem tudó rétegeknek int bucsut egy-egy ilyen vicc. Nincs benne harag, mert a szereplők olyan veszélytelenek, hogy nem lehet már rájuk haragudni — s nincs benne szeretet, mert nincs ezen az élhetlenségen mit szeretni.

A felnövekvő arisztokrata ifjúságon mulik, megtudja-e fellegezni az arisztokrata-viccek ítéletét. Visszatalál-e az életbe az, aki kifelé idült belőle? A közéletnek csak haszna volna belőle, ha megszületnék egy új arisztokrata-típus, aki tisztában volna a mai élet feladataival és tudatosan venné magára ezeknek a megvalósítását. Új Széchenyi Istvánok és Apponyi Albertek sohase voltak annyira szükségesek, mint a mai napság. S ha ilyeneket látnánk, az arisztokrata viccek menten elhervádnának.

Órát, ékszert, aranyjegyűrüt legelőnyösebben vásárol:

CSÁKY-CÉGNÉL

A R A D, A LUTHERÁNUS TEMPLOMMAL SZEMBEN!

Ujabb árviz fenyegeti Aradot

Aljas rágalmak pilszkos áradata hömpölyög a hatóságok vezetői felé

Három árvizen esett keresztül ezen a fekete tavaszon Aradváros lakossága.

Először a jégzajlás ostromán kellett kerestülesnünk. Emeletnyi magasságu jéghegy — Pelionok és Ossák torlód-tak össze a várhid, majd a bodrogi gáttöltés szakaszain. Temesvári utászok és pontonier-katonák napokig birkóztak e rombolással fenyegető szörnyetegekkel, míg végre legyűrték őket.

Másodszor a hirtelen olvadás nyomán bekövetkezett áradás tette siralomvölgyévé a Maros aradmegyei szakaszát. A felduzzadt folyó a hegyek közül a radnai lapályra érve, mint egy ezerkaru kigyózó rém kuszott a remegő falvak felé: romok és nyomoruságok maradtak utána. A hömpölygő, szennyes-barna áradat lebirta Aradváros védtöltéseit is és megindult a belváros palotasorjai ellen. Az egész lakosság összefogásának ereje, amellyel a hatóságok vezetőinek segélyére sietett, szabadította fel egy izgalmakkal teljes hét után a várost az ár ostroma alól. A városi védtöltéseken egy-emberként dolgozott mindenki, míg végre felszakadhatott a lidércnyomás alól felszabadult lelkekből a sóhaj: végre vége van...!

De nem. Ujabb szennyes ár indult valahonnan, láthatatlan utakon a város ellen. Es napok alatt romboló szenvedéllyel csaptak fel újra a hullámok a megyei prefektura, az aradi városháza egytornyú épülete alatt: a

rágalom fertőző hullám-áradatai.

A bucuresti lapok egyik napról a másikra egyre élesebb-hangu cikkekben kommentálták a két árviz-veszély eseményeit, az elemi csapásokért az aradmegyei és az aradvárosi vezetőket téve felelőssé.

Szertelen képzelettel és nyakatekert beállításokkal minden áron azt próbálták elhíttetni olvasóikkal, hogy súlyos mulasztások terhelik az aradi hatóságok fejeit,

mert annyi érték pusztult a romboló elem dühöngése köze-pette s mert annyi értéket kellett feláldozni, hogy menteni lehessen mindazt, ami még menthető volt.

A rágalom-áradat egyik napról a másikra nőtt. Vér-szomjas hangu hasábok követeltek olyan vizsgálatot olyan mulasztásokért, amelyekért

a felelősséget elsősorban is Radu Cornél dr. Aradváros energikus vezetőjének nyakába szertették volna varrni.

Egyik napról a másikra gátszakértökké fújták fel magukat félbemaradt tanárjelöltek és kielégíthetetlen étvágyu köz-

tisztviselők, akik számára egyetlen grasszálhatási lehetőség már csak a bucaresti sajtóban maradt. Néhány felelőtlen ember, akik az Aradot és környékét ért szerencsétlenséget csupán abból a szempontból voltak hajlandók magukévá tenni, hogy ezrek új nyomorát személyi bosszujok apropójává tegyék. Vagy azok, akik mindenre készen vállalták az aradi lélekkalózáinak szerepét, de felbujtók intenciójának megfelelőleg a lakosok értékei helyett politikai és szociális meggyőződésüket, bizalmukat és hitüket próbálták elrabolni.

Ma már tudjuk, hogy mindez milyen siralmas fiaskót vallott. Kezdve attól a pillanattól, amidőn egy borus vasárnap délután az Aradon tartózkodó

Tataru Coriolan dr. erdélyi miniszter undorral fordult el a vakond-lyukából előbujt denunciánstól

az aradmegyei prefektura kistermében, egész e sorok megjelenésének pillanatáig, lassan lehullt a lepel a sajtó e felelőtlen de annál mindenre kapható spedassinjairól. Arról, aki éles és felháborodott szavakkal azt a ficamodott agyszüleményt próbélta a közleménybe beleszurni, hogy

a két Mikalakát a belvárosi magyarok és zsidók kedvéért áldozta fel a város polgármestere

máról holnapra kiderült, hogy kétszer is hiába rugaszkodott neki, hogy politikai hátsó szolgálataiért az aradi Kulturpalota igazgatói állását kapja bérként. A másik, aki a gátak megerősítésének ünnöscemulasztásai felett hivatali tevékenységét a bucaresti hatalmakat, profeszionátus denunciánsa mindig azoknak a pártoknak, amelyek történetesen ellenzékben vannak. Egy harmadik, aki egy történelemelőtti városi szabályrendeletet emleget, amelynek utasításait már rég meghaladták az évtizedek, a rokonságát szeretete volna minden képesítés nélkül csempészni be felelős közhivatali állásokba s mert mindez nem sikerült, hát agyarkodó farkasokként akkor estek neki a hivatali vezetőknek, amikor az előre nem láthatott, rendkívüli veszély napjai következtek el.

Nos, mindenki tudja, hogyan és mint kergették egymást az esmények akkor, amidőn 614 centiméterre nőt a Maros áradata. Miendenki tudja ma már, hogy emberemlékezet óta a Maros áradási vizállása a legnagyobb 1888-ban, 156 centiméter volt. Akkor kezdték megépíteni a várost védő gátrendszert, amig mindeddig elégségesnek is bizonyult a város védelmére. A város gátvédelemről szóló szabályrendelet az 1900-as évek legelején készült, amikor még sem Gáj, sem Séga, sem egyik sem másik Mikalaka nem tartozott Aradváros közigazgatási egységéhez: rendelkezéseit pedig már rég meghaladta a város fejlődése; ugyanilyen joggal az angol Magna Chartát is idézhették volna a bucarestii sajtó spagassinjai.

Tehát nem akarunk senkivelsem vitatkozni. Az igazságnak nincs szüksége semmiféle kommentárra. Mindenki szemtanuja lehetett az elmúlt lázas napok eseményei közepette,

hogy Serbanu György dr. magyei prefektus, Radu Cornel dr. polgármester, Moga Romulus dr. rendőr kvesztor, Lázár Gusztáv dr. alispán. Aradváros energikus vezetői éjjel-nappal azoknak az élén dolgoztak, akik nem otthon koholták rágalmak szennyes betűáradatait, mialatt a város veszélyben forgott, hanem a gátakon hordták a zsákokat a vizáradat ellen. Személyes jelenlétük a veszélyeztetett pontokon új energiát öntött a csüggedőkbe, új kitartást és lelkesedést a szakadatlan erőfeszítések munkás hadseregébe. Intuiciájuk és gyors elhatározóképeségük számos esetben tett elkerülhetővé olyan helyzeteket, amelyeket mások rég feladtak volna. Csak így lehetett tartani a legvégső védelmi vonalat közvetlenül a belváros előtti veszélye előtt.

Bizonyos, hogy Radu Cornel dr. polgármester meg fogja védeni magát a harmadik áradat, a rágalmazás szennyes hullámai ellen is, ha szükségesnek fogja érezni, hogy egyáltalán védekezzen ellene. Az az egyéniség azonban, aki biztos céljainak igazságának és kitartásának erejében, akkor is szemrebbenés nélkül halad tovább a maga útjára előre, ha a politika és a személyes ambíció soha ki nem elégíthető étvágyu véreibeit uszítják reá. Szemrebbenés nélkül halad a maga útján tovább, mert érzi igazságát és mert tudja, hogy a tömegek megbecsülő szeretete védi minden alattomos gáncsvetés ellen.

Ne dobja el használt tapasztalatait!

*Két régiért egy
ujat adunk Önnek:*

— osztálysorsjátékon kizárólag csak akkor nyerhet, — ha meszsze elkerüli a sorsjegyarusító fő- és albizományosokat ::

Szomorú tapasztalatait adja tovább hozzátartozóinak, barátainak és ismerőseinek!
Nicht anrühren! — Hozzá ne nyulj! — Fereste-te de el!

Színház és Film Élet

Párizsban sztrájkol a szórakozás

(Az Erdélyi Élet eredeti tudósítása)

Párizs. Különleges látványt nyújtottak a párizsi uccák. Szegényebb volt a fényes kivilágítás, mint máskor „az esőfényes asztalt nem mindenütt csillogott a reklámok fényében. Sztrájkolnak a szórakozóhelyek. Ez a tény különleges módon rányomta bélyegét az éjjeli életre. A piros és kék livrébe öltözött néger közönségbeccsalogatók helyett a lokálok lehuzott redőnyei előtt nagy sárga falragaszok vonták magukra a közönség figyelmét: „Adóegyen-

lőséget követelünk“, és a közönség különbözőképpen kommentálta az eseményt, amelyet a nagy beharangozás miatt mindenki várt ugyan, de senki sem hitte komolyan, hogy tényleg be is következik.

„Eine Nacht in Paradies“ — Az aradvárosi mozik műsorából

Az egész dolog úgy kezdődött, hogy Jaques Ronché, az Opera igazgatója immár 12 éven át, levelet intézett a kulturminiszterhez, amelyben bejelentette, hogy április 1-én elhagyja állását, mert már nem bírja, hogy minden évben a deficitet saját vagyonából fedezze. Egy nyilatkozatában ki is jelentette, hogy igen kevésre van szükség, hogy a normális menetet újra biztosítsák. Emelni kellene valamivel az állami szubvenciót.

Ez a lépés igen következményekkel járt. Ugyanis az összes franciaországi mulató- és szórakozóhelyek bevételük mintegy 35%-át az állam kasszájába kötelesek leszállítani. Ez a rendelet még a háborus időkből származik, amikor feltétlenül helyes is volt, hogy aki szórakozni akar zavaros és szomorú időkben,

„Eine Nacht in Paradies“ — Az aradvárosi mozik műsorából

az fizessen is érte. A háboru elmúlt, de a rendkívüli adók továbbra is megmaradtak. Igéreteket kaptak, amelyeket azonban sohasem váltottak be. Míg azután végre energikus lépésre szánták magukat.

A színházigazgatók elhatározták, hogy kihasználják az alkalmat és ők is kérték az adók normálisra való redukálását, kimutatták, hogy a rendkívüli adó miatt tiszta bevételük még telt ház esetén is alig van. Mivel az ígéretek értékét már ismerik, elhatározták, hogy ha *nem kapnak elégtételt, az összes párizsi és francia színházak becsukják kapuikat mindaddig, amíg meg nem hajlik a kormány érveik sulya alatt.* A moziigazgatók is csatlakoztak a színházakhoz és elhatározták,

hogy közös frontot alkotnak. A mozgalom nem állott meg. Egymásután jelentették be a dencingok, cirkuszok, sportrendezők csatlakozásukat.

A helyzet fenyegető volt. A kormány kénytelen volt tárgyalásokba bocsátkozni és a „divide et impera” alapján úgy akarta a kérdést megoldani, hogy a színházaknak megígérte a kért redukción, a moziknak egy 12 millió fontos kölcsönt ígért, a többieknek semmit. A mozgalom veszélyeztetve volt, úgy látszott a dolog egy napig, mintha a kormány áttörte volna az egységes frontot. A szórakozóhelyek elhatározták azonban, hogy kitartanak követelésük mellett és várják a parlament szavát. A sztrájk idejét mindenesetre egy kissé elhalasztották. *A parlament azonban nem teljesítette a kéréseket*, csak nagyon kis mértékben és így komolyra fordult a dolog, annal is inkább, mert a választások előtt már nem is ül többé össze.

Természetesen júliusig vagy augusztusig nem lehet zárva tartani a színházakat, mozikat, hiszen ha ráfizetnek is ugyan az igazgatók. miből éljenek közben? A munkanélküliséget is növelték volna vagy 200.000 emberrel. Végül is elhatározták egyhangúlag, hogy demonstrációképen 24 óras sztrájkot tartanak az egész francia birodalom, beleértve a gyarmatokat is, területén. Szeptemberben pedig majd felveszik újra e harcot, akkor már komolyan és nagyobb reményekkel az új parlamenttel szemben.

Igy történt azután, hogy eltekintve a 3 államilag szubventionált színháztól és a hat napos bicikliversenytől, minden szórakozóhely zárva volt. *A közönség nem tehetett mást, mint vagy aludni tért korán, vagy a kávéházakat töltötte meg.* Az állami színházak természetesen rekord bevételekre tettek szert. Párizs és környékén mintegy 750.000 emberre tehető azok száma, akik estéiket szórakozóhelyeken szokták eltölteni. Tehát elég nagy tömeg lett közvetlenül érintve. A színészek és alkalmazottak mindenesetre egy rendkívüli szabad naphoz jutottak, aminek valóban nem haragudtak. A sztrájkot különben az egész országban mintaszerű renddel tartották és ezáltal az állam kasszája mintegy 1.750.000 frank bevételtől esett el. Ez egy nap mérlege. Ha még hozzávesszük azt is, hogy a város képe szokatlanul kisvárosias és leverően szomorú volt, meg kell állapítanunk, hogy a mozgalom, legalább is morális tekintetben sikerrel járt. Mindenesetre megemlítésre méltó, hogy a végletekig individualista franciák ilyen kollektív lépésre képesek voltak. Talán már kezdik ők is érteni az idők új azavát. *Dr. I. Reichel.*

SIKER — BUKÁS — KRITIKUS

Jegyzetek egy felületes vallomás alapján

Összefügg-e Nagyon lazán. Még ha a mesterségbeli szoliaritás árulásának látszik is, akkor is tudja ma *három szó?* már minden igazgató, olvasó, közönség, szerző és kritikus, hogy a siker és a bukás nem függ a kritikustól. Talán a közönségtől? Egyáltalán nem. A siker és a bukás a szerzőtől függ. Senki mástól a világon. Persze: lehet rosszul rendezni egy jó darabot, lehet neki ártani egy rossz kriti-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CLISE-FENYŐ

Barbara Bradford, az egyik legkedvesebb hollywoodi filmsztár

kával is, szennyes diszletekkel is: de mélyen bent magamban, ahová befutnak a szerző szavai, mint egy láthatatlan végállomásra: ott nem számít a mérlegelésnél, hogy mit irnak a lapok, mivel igyekszik ártani a jóbarát a szerzőnek és hogy tapsvihar volt-e vagy püsszegtek.

Rendező Minő tiszteletreméltó munka az, amit egy kitünő és imádat képzett rendező végez, aki maga is költő és szolgálatvezető egyszemélyben. Azonban minő megdöbbentő eltévelygés az is, amikor egy költői mag adminisztrátorát, a rendezőt, abba a magasságba emelik, ahol az író áll. Sajnos, hogy egész életünk olyan pokoli módon van berendezve, hogy a menedzser legtöbbször a feje fölé nő az alkotónak, mint a kereskedelem az iparnak, az ipar a termelőnek. Mert övök a hatalom, a pénz és a dicsőségből ők is részesedni akarnak. Ők is éhesek erre az égi táplálékra, noha néha rettenetesen földi lények.

Sablónos Ez a formája a kritikának a legförtelmesebb. A *konyha recept-kritika* Felbőszítő. Pedig minden kritikus ir ilyet. Sőt sokszor ir ilyet. Részben fásultságból, részben hanyagságból, részben pedig mert semmisse mozdult meg benne. Ez a legnagyobb bűn, még ha egészen rossz szellemi szükségmunkáról is van szó. A kritikus minden darabot fogadjon frakkban. Aki pongyolában üdvözöl egy darabot, az ne várjon tiszteletet egy kritikus számára. S a konyharecept a legszánandóbb pongyola.

Pár formája a kritikának Legritkább fajtája a kritikának az ösztönös kritika. Hogy melyik ez s hogy milyen ez: az most nem tartozik ide, csak annyit róla, hogy a legközelebbi testvére az alkotásnak, mert az is a legmélyebbről fakad. S azért ritka, mert ennek a mindent megérező írásművészetnek rengeteg ellensége van. Kipusztul a kritikusokból ez a félelmetes érzés. Kiöli az értelem, a gyakorlat, a tudás, a sok olvasmány, a divat, érdek, művészpoltika stb. Boldog, aki megőrzi. A legtöbb kritika ismeretek — sokszor — becsületes fitogtása sokszor bus védekezés a sikeres szerző dicsőségével szemben. Emberi gyöngeség!

Aztán olcsó formája a birálatnak az olvasmány-kritika. Amikor a kritikus is hozzájárul szerény képességeivel a rovat élénkítéséhez, az ünnepi szám színvonalának emeléséhez és esetleg unalmának elűzéséhez. Van aztán mesterségbeli, szakmabeli kritika, ismertető, szórakoztató kritika és reklámkritika. De ezt az utóbbit — hála Istennek — rögtön megismerik. A gyengébbek csak akkor bosszankodnak, amikor már végigolvasták. Pedig már a címe is elárulja.

Vajuai Mikor nem vajudott? Ki kívánja azt, hogy mindig a *színház?* ugyanolyan maradjon. Hiszen ez kétségbeesítő volna. Minden változik, csak éppen ez az egy játékszer maradjon a régi? . . . Csakhogy a vajudas ma még azért olyan

erős, mert a változások alacsonyabb rendűek: technikaiak, előadásbeliek, rendezésbeliek. Ez az ipari oldala a dolognak. Az eszmei megújulás ijesztően késik. Talán mert késnek az eszmék. Talán mert nem engedik őket a lámpák elé. Talán mert még meg se születtek.

Uj világ, uj témák, uj emberek, uj felfogások: ó milyen álmok ezek!

Örülni a sikernek A legszórványosabb jelenség ez, de már ősidők óta. Nem is igen mernek örülni a sikernek az emberek, mert gyanusak lesznek, azt hiszik róluk, hogy rokonai a szerzőnek. És mert aki örül, az ma rendszerint a direktor, a rendező és a titkár: szóval az érdekeltek. Pedig micsoda felséges érzés örülni. Hogy üldözi az ember ezt, milyen szomjasan.

A rágcslók Csodálatos kísérőzenéje az előadás szüneteinek: a rágcslók állkapcsának csattogása. Igaz, hogy ez főképpen főpróbái attrakció. Nyesegetik a darab szárnyait, kifordítják a beleit, lesik egy-egy tapogatózó csipés hatását a másik ember arcán, hogy ő is rágcsló-e, vagy szerzőpárti? Ez a sisera had úgy óhajtja a bukást, mint a konkurrens, aki már megjárta a börtönt.

Jó kritika Nagy öröm lehet, különösen ha a darab nem kell a közönségnek. De mikor siker van, akkor a szerző úgy fogadja a jó kritikát, mint egy kötelességteljesítést, amellyel a kritikus tartozik. Ahogy megköszöni: abban annyi leleplezett lenézés van, hogy ez elsápaszt minden hálaadogatást, amellyel a kritikust eláraszítja.

Darab levágás Ezt a hóhérmunkát ama legfelsőbb parancsra kell elvégezni, amelyet a művészet ad ki és a legborzasztóbb következménye az, amikor barátaink megveregetik a kritikus vállát, hogy: milyen jókat irtál öregem! Röhögtem, ahogy ezt a darabot a falhoz kented! . . .

Ez a legrettenetesebb büntetése a kritikusként. Már maga az is elviselhetetlen, mikor a kritikának van sikere s nem a darabnak. Hát még mikor ezt a vérengzést félre is értik.

Kritikusnak lenni . . . Igen, ez is hivatás. Melegítő és lélekemelő hivatás. Majdnem hivatottság. De az élet olyannyira szervezett, olyannyira összefüggő, annyira könyörtelen és gyilkos alakulat, hogy a kritikus legnagyobb harcát sohasem a darabbal vívja meg, hanem azzal a sok szemponttal, amellyel megterhelten ül a zsöllyébe. Kritikusként lenni annyit jelent, mint örökké az exercitplatzon mozogni. A mennyország kapujában ácsorogni. Dudolni, mikor énekelni szeretne az ember. Katedrán

ülni, amikor játszani szeretne. Játszani, amikor támadni volna jó. Támadni, — pedig védeni esne jól. És védeni, mikor a rombolás jelené az építést.

Az a hit csillapítja álmatlan éjszakáin a kint, hogy jót akart. Kétségeit azzal veri el, hogy az a másik a boldogabb, akiről irt, s nem ő, aki irt. Ezzel a sovány vigasszal alszik el és vádat érez a bukásért — pedig semmi része nincs benne — és büszke a sikerre, pedig ahhoz sincs semmi köze.

Nem jó mesterség, na.

Nagy Katóval a Champs-Elysées-n

(Az Erdélyi Élet eredeti tudósítása)

Párizs. Nagy Kató, az Ufa világhírű magyar művésznője, aki annyi kellemes órát szerzett a közönségnek, így az erdélyi és aradi publikumnak is, szabadságát Párizsban tölti. Legújabb

filmjének francia premiérjére érkezett és a lelkes közönség tombolva ünnepelte a „Mirecle”-ban a „Le Vainqueur” előadása után.

Felhasználtam a ritka alkalmat, hogy a csodálatos szépségű művész-

nőt az erdélyi közönség részére megszólaltassam. A szándék keresztülvitele azonban nehézségekbe ütközött és csak néhány sikertelen kísérlet után lehetett az érthető módon nagyon elfoglalt művésznőt otthon találni.

A Camps-Elysées negyed egyik legelegánsabb hoteljének szalonjában végre egymással szemben ülhattünk. A szépségét és kedvességét felesleges lenne leírni, hiszen mindenki, aki csak egyszer is látta bármelyik filmjében, méltó képet alkothatott magának a középeurópai szépségideálról. Magyarul beszélgettünk, de kiejtésén kis idegenszerűség érzett, amit utolérhetetlen kedvességgel azzal magyarázott meg a népszerű Köthe von Nagy, hogy már *öt év óta állandóan németül beszél* és így, ugye nem is csoda ha a kiejtésén érzik kissé a külföld. Már nem először van Párizsban és most hosszabb ideig (2 hétig) marad még, saját vallomása szerint, hogy francia kiejtését kissé még tökéletesítse, hiszen az Ufa filmjének francia változatait is ő játssa — nagy sikerrel, amint megállapítottam. A francia újságírók szerint francia beszédén *nem magyar, hanem szláv akcentus érzik*, amit a művésznő azzal magyaráz, hogy orosz nyelvtanártól vett francia leckéket. De mos ez is meg fog változni. *Nagyon örült erdélyi sikereinek* és amikor azt kérdeztem, hogy nem jutalmazná-e meg az erdélyi közönség nagy szeretetét és érdeklődését személyes látogatással a nagyobb városokban, sajnálattal jelentette ki, hogy bár nagyon örülne egy ilyen turnénak, mégis, le-

galább egyelőre le kell mondania róla, hiszen el van foglalva. Amint visszautazik Berlinbe, megkezdí legújabb filmjének, franciául mondotta címét, a „Belle aventure“-nek felvételeit. Az „Erdélyi Élet“ útján üdvözli a közönséget Erdélyben és főleg Aradon és kijelentette, hogy örülni fog, ha alkalma lesz majd személyesen is köszönetet mondani.

Miközben kezét csókra nyújtotta, még kifejeztem az erdélyi közönség nevében reményemet, hogy még sokszor alkalmunk lesz a művészetét élvezni, amit kedves mosoly kíséretében meg is ígért. Utána pedig a liftbe lépett s mind magasabbra emelkedett, én pedig kilépve a Royal Monceau kapuján csakhamar a Champs Élysées örökszép útján indultam haza, nem törődve a szítálni kezdő esővel, hiszen úgy láttam, mintha Nagy Kató csodálatos mélységű szeméinek ragyogása napfénnel borítaná el a fényes paloták sorát és csak akkor ébredtem a nedves valóságra, amikor kalapomról szünet nélkül nyakamba csurgott a megszokott eső.

Dr. I. Reichel.

MŰVÉSZI ESMÉNYEK

A HANGOSFILM VILÁGÁBAN

Egy paradicsomi éjszaka ...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Anny Ondra, a német filmoperettek utolérhetetlen sztárja. Szerepelnek még mellette a filmnek olyan jelesei, mint H. Thimig, Ralph Roberts, Anny Ondra felbukkanása a vásznon, hangjának íze és egyéni zamata maga köré vonza az érdeklődést. Anny Ondra művészi izlésben, tehetségben, mozgáskulturában, mimikában bámulatosat produkál.

A paradicsomi éjszakában egy Norika nevű kislányt játszik, aki egy divatszalonban próbakisasszony. S szegény gyermeket nagy uri háznál vacsorára marasztalják, mert egyébként 13-an volnának s a ház ura babonás. Hatalmas karrier lesz ebből a meghívásból ... Ennek a karriernek szellemes fordulatot és szórakoztató története ez a filmoperett, mely ragyogó zenéjével, a remek táncokkal kacajra hangolja a közönséget.

Anny Ondra akrobata tánca a bábuval, aztán még egész sereg trükk és kedvesség, a közönséget állandó derűtségben tartja. Thimig férfiasan és finoman játszik, Ralph H. Roberts groteszksége a nevetőizmokat teszi próbára.

Rég nem volt ennyi kacagás, mint amilyen a Paradicsomi éjszaka bemutatóján lesz.

A filmujdonságnak nagy sikere lesz. Hiszen Anny Ondra varázsos játéka, kedvessége valósággal megbabonázza a közönséget.

Táncos huszár

Színpad és kaszárnya kedvenc tereuma az operettíróknak, sokszor össze is hozták már egymással ezt a két annyira különböző világot, de még sohasem gyurták olyan

Oscar Karlweis

egységes egészé, mint a „Táncos huszár” szövegírói: Fred Saner és Jane Bess. Az előbbi egyszersmind rendezője is a filmjátéknak, így tehát egyrésztől legjobb ismerője a szövegíró intencióinak, másrészt teljes tudatban van a film technikai lehetőségeinek. A darab meghatározása színlapjuk szerint: Házassági komédia 24 órában, aki azonban azt hinné, hogy valami sablonos históriáról van szó, vagy ebben a zsánerben unosuntig ismételt „háromszög“-ről, az nagyon tévedne. A Táncos huszár friss és ötletes vígjáték, melynek meséje épen váratlan fordulataival különbözik a hasonló szöveggönyvektől.

Oscar Karlweis, az ünnepest tenorista, aki mint „táncos huszár” aratott foképen sikeret, bucsuzik a színpadtól. Be kell vonulnia hadgyakorlatra. Amennyire jövőd tisztársai örülnek ennek, annyira keserves arcokat vág hozzá direktora. És még elkese-redettebb partnernője Friedl Haerlin, aki a magánéletben is játsza tovább azt a szerelmi játékot, amit a színpadon elkezdet. Épen ezért nem csoda, ha a bucsuestét kettesben szeretné eltölteni imádottjával. Korán otthagyja a vacsorázó társaságot, mert azt hiszi Karlweis is hamarosan követi őt. A bájos primanonna azonban hiába vár, mert a tenorista egy könnyelmű fráter, aki a pezsgős pohár és a kedves szubrett, Grete Theimer mellett megféledezik ígérétérol. A szubrett azután úgy intézi, hogy a vendégsereg egyszersmind a tenoristával való eljegyzését is ünnepli. Hatot út már az óra, amikor a szubrettnek sikerül spicces „vőlegényét“ autóbá tuszkolni és a közeli városkában lévő kaszárnyába szállítani.

A tenorista fantasztikus uniformisa mindjárt szemet szur az ezredesnek és megkezdődik a nehéz élet, amit csak Józsi hadnagy: Verebes Ernő barátsága enyhít. Ugyanakkor a szubrett bejelenti a primadonnának, hogy a tenorista eljegyezte őt. Szegény színésznő majdnem elájul az ijedségtől — hiszen ő már felesége a tenoristának és csak azért

titkolták frigyüket, mert a tenoristát szerződése nőtlenségre kötelezi. Ebből indul ki a bonyodalom, melyet még az is komplikál, hogy a szubrett a hadnagynak, Verebes Ernőnek szerelmese. Mi kell még több? A kitünő zenét Engelberger Willy szerezte.

Jókedvű huszárok, a katonai és színházi életből vett számos érdekes jelenet teszi változatossá a filmet, melyben szép szerep jutott Verebes Ernőnek, Grete Theimernek, Karlweis Oszkárnak s a közönség egy csomó kedvenceinek.

Az operett zenéje és számos slágere hozzájárul ahhoz, hogy a darabnak nagy sikere legyen.

Bizonyára fokozza az érdeklődést a film iránt, hogy annak keretében fog fellépni *Petrovich Iván*, a kiváló színész, a nők bálványja és az aradi mozilátogató közönség kedvence.

Petrovich Iván személyes fellépte külön művészi esemény.

A varsói citadella

Mint a Moszkvai nagyhatalom állandó néma fenyegetése, merednek az ég felé Lengyelország fővárosa felett a Citadella falai. És akik felmerészelik emelni fejüket a leigázó

La Jana,
a „Varsói citadella“ főszereplője

zsarnok ellen, reménytelen napoknak néznek elébe, csörgő láncok várnak rájuk, meg egy végtelen ut: Szibéria, olombányák. Az elnyomatás évei azonban állandóan hősokeket termelnek ki a lengyel nép méhéből és ezer meg ezer fiatalember kész életét és véréát áldozni a Citadella zsarnokság megdöntéséért. A forradalmi megmozdulások egy pillanatra sem szünetelnek és nem használ ellenük sem kémnők ígérő szeme, sem rendőrkard, vagy csendőrszurony öldöklő hegye. Az ifjuság szívében ég a szabadság vágya és magával ragad mindenkit, aki közellükbe kerül. Ennek a tüznek a nők sem tudnak elmentállni és mint a pillan-

gók gyertya lángjában, úgy buknak ők a forradalmárok karjaiba. „Szabadság, szerelem! e kettő kell nekem“ ...

Zapolska Gabriella híres regénye legáltalában jellemezte ezt a csodás korszakát a lengyel történelemnek, rajta kívül senki sem ismerte így ezeket a hősi idöket, melyek a

közelmúltban játszódtak le. A regényből csakhamar szindarab lett, majd nem tudott ellentállni a népszerűség követelő

Harry Hardt,
a „Varsói citadella” főszereplője

szavának, filmre került. És ugylátszik most találta meg igazi formáját, melyben még jobban meghódíthatja a közönség széles rétegeit. Hege-wald Liddy nem kimélt költéséget és fáradságot, hogy a lengyel író művét méltó formában hozza elénk. A szebbnél-szebb intériörök, estélyi és bárjelenetek gyönyörűen váltakoznak a mozgalmas népgyűlések plenar felvételeivel. Régen láttunk olyan izgalmas tömegképet, mint az, amidőn a katonaság és rendőrség körülfogja a hegységben gyülekező diákok seregét és megküzd velük. A darab szereposztása elsőrendű. Boris Gorszkit, a rajongó diákot Várkonyi Mihály játsza, akit már oly régóta nélkülöztünk a mozikban. Szonját, a diák szerelmest, aki egyszersmind az orosz, tábornok unokahuga is egy gyönyörű német színművésznő alakítja: Hilda Rosek. A táncosnő és kémmő kettős szerepében La Jana nyújt kiválót. Az orosz tábornok kemény alakját Ferdinand Hart viszi a gép elé, míg egy intrikus tiszt szerepében Harry Hardt tűnik ki a pompás együttesből.

Amerikának véleménye az „Amerikai tragédiáról”

Theodore Dreiser világhírű regényének, az „Amerikai tragédiának” szenzációs filmváltozatáról *Peter B. Kyne*, az ismert író azt mondja: — Ugy vélem, hogy ez a film nagyszerűségében felülmulhatatlan. Ha én egy regényemet ilyen filmváltozatban látnám, nagyon meg volnék vele elégedve.

Aven Johnson regényíró: Az Amerikai tragédia filmváltozata páratlan a maga nemében.

Corey Ford író: a film még sokkal kifejezőbb mint a regény. Gratulálok a Paramount Publix Corporation-nak ezért a csodás filmért.

George Palmer Putnam író: Dreysernek szerencséje van, hogy művét ilyen hűségesen hozták filmre.

Sheppard Butler a „Liberty Magazines” volt főszerkesztője: Olvastam a könyvet, láttam a filmet is és modhatom, hogy a regény szépsége még sokkal jobban domborodik ki a filmen.

Konrad Bercovici író: a legcsodálatosabb film amit valaha láttam.

Wilson Worodrow író: A film nagyon hűségesen és szépen adja vissza a regény minden értékét.

Lovell Brentaur publicista és dramaturg: Ez a film maga döbbenetes mélységével valóban frappánsan adja vissza a csodálatos regény szépségét.

Arthur B. Reere regényíró, James R. Quirk, a „Photoplay Magazine” kiadója, Morris Green is mert newyorki színház-igazgató, Lewis E. Gensler színházi szakember, George Sylvester Viereck drámaíró és Charles Brackett színikritikus is a legnagyobb elismerés hangjain nyilatkoznak Theodor Dreyser monumentális regényének pazar filmváltozatáról, az „Amerikai tragédiá”-ról.

A szerelem és a pénzsóvár amerikai ifjúság tragédiája a könyv, melyben ott hömpölyög előttünk az izgalmas amerikai élet.

A regény minden sora — eleven élet a filmen.

Ahol a Volga folyik ...

Annakidején, a néma filmek közül kétségtelenül Tolsztoj Feltámadásának volt a legnagyobb sikere. Most azt a regényt hangosfilmre alkalmazták.

A szép muzsiklány és a nagyherceg története, a szép cári Oroszország fénye és pompája, a vidéki orosz idill, mind-mind valósággal megkapja a néző lelkét. Ez a film a regény változatos és szívbemarkoló cselekményét adja vissza tökéletesen és utolérhetetlenül.

Romantika fény és csillogás, ború és könny van ebben a filmben, melynek jelenetei szívrehatóak. A közönség meghatóan fogja élvezni a remek film szépségeit.

Kapta szerepében Lupe Velez meleg és finom alakítást nyújt, Dimitri herceg szerepét John Boles angol színész nagy intelligenciával játssza. Oly sok melegséget, lágyságot és az orosz embert jellemző mély bánatot ad ebben az alakításában. A többi szereplők William Keighley, Nance O'Neil és mások feladatuk magaslatain állanak.

A pazar rendezés Edwin Canere briliáns munkája.

A 80-as évek Oroszországát állítja eléénk ez a film, melyben az orosz lélek minden szépsége kifejezésre jut. Tolsztoj regényének minden szépsége, romantikája gyönyörű feldolgozást kapott ebben a hangos filmremekben, mely a rendezés és a szereplők játékának szempontjából mesterei alkotás.

FONTOS TUDNIVALÓ!

Magán- és közokiratait

MITRA I.

SÁNDOR

az aradi kir. törvényszék hites fordító és tolmácsánál fordíttassa román nyelvre. Kész fordításokat hitelesít! Iroda: Arad, Bul. Reg. Ferdinand 5. (az udvarban) Arad-Csanádi Bank-palota.

Egy óra — veled

Jeanette Macdonald és Maurice Chevalier: Ahogy így együtt leírjuk a két nevet, szinte egy fogalomvá válnak. Egybe kapcsolódnak a művészi színjátszás, a mesteri ének: egyszerűen a siker fogalmával. Pedig csak néhány filmet játszottak együtt és sokkal többet külön. De míg közös filmjeik „világlágerrekké” váltak, addig egyéni darabjaik csak közepes sikert arattak. Jeanette Macdonald is hamarosan meggondolta magát és rövid kirándulás után a Fox filmgyártót gyorsan viszatér a Paramounthoz. Ott ismét szívesen

fogadták és olyan rendezőt adtak melléje, mint Lubisch Ernő, visszaadva természetesen legmúltabb partnerét Maurice Chevalier is. Új filmüknek címe: Egy óra — veled! Bűbájos szerelmi történet ez, fűszerezve annyi humorral és trükkel, amennyivel három vígjátékot is lehetne írni. A két nagyszerű filmszínész művészete lehetőpontját érte el ebben a darabban, melynél szebbet, jobbat nehezen produkál. Még ők maguk sem tudhatják tovább fokozni a tökélyt.

Ebből az alkalomból a külföldi lapokban terjedelmes cikkek jelentek meg Jeanette Macdonald és Maurice Chevalier életéről. Legérdekesebb az a jegyzet, mely a francia művész azon estéjét tárja elénk önvallomás formájában, amikor régi groteszki színpadi ruháját levette és szmokingot öltött magára kezébe rugadva azóta nélkülözhetetlenné vált zsirádi kalapját. Az első pillanatban még sem ismerte közönsége kedvenc Mauriceát, de amikor száját mosolyogva huzva énekelni kezdett, egyszerre tomboló lelkesedésben tört ki. Azért még később is sokáig használta műsora első részében Chevalier rövid nadrágját és szűk kabátját kimázolt bohóc arcához és csak a második részben lépett fel festék nélkül, szmokingban és szalmakalappal. Még most is ejt néha egy-egy könnyet régi kosztüme után, melyet egyszer a filmre is magával vitt.

Az „Egy óra — veled” az idei szezon szenzációja, márcsak azért is, mert Maurice Chevalier 2—3 filmnél többet nem játszik egy évben, Aradon pedig ősz óta nem futott egyetlen darabja sem.

— Minden cikkért írója felel. Az „Erdélyi Élet” hasábjain helyet talál minden közérdekű esemény. Belső és külső munkatársaink mindenről az igazat és csak az igazat írják. — Nem igazat írni nem szabad.

Marlene Dietrich is az **Waldheim** ártalmatlan
soványító pasztillát szedi naponta. Meg is látszik alakján! Kérje orvosa véleményét. Kapható: **Gyógyszertárakban és Drogériákban.** — Dobozonkint: **Lei 115.**

Bevásárlás előtt tekintse meg
Szántó és Komlós
 ruhanagyáruház szenzációs ki-
 rakatait. — Mélyen leszállított
 árak. Mérték utáni rendelések
 gyorsan, pontosan és megbizha-
 tóan eszközöltetnek. Szenzációs
 nagy raktár iskolaöltönyökben.
ARAD, Színházépület.

„Fortuna“
Butorület Aradon
 volt Boros Béni-tér 41. (Mezőgazdák
 székházában). Legolcsóbban be-
 szerezhető háló, ebédlő, konyha és
 egyéb lakásberendezések legjobb ki-
 vitelben, előnyös fizetési feltételek
 mellett is. 0—0 0—0 0—0 0—0
P A L A D I C S 1.

A „REGGEL“

kiadóhivatala fokozottabban óhajtja t. olvasótá-
 borának érdekeit szolgálni, ezért kéri, hogy

- ha** valaki előfizetni akar
- ha** valakinek címváltozása van,
- ha** nem kapja a lapot,
- ha** a kézbesítő körül panasz van:

forduljon rögtön a „Reggel“ kiadóhivatalához Arad, Str. M. Nicoara 1.

Színházi, estélyi ruhákat fest, vegyileg tisztít

K N A P P gőz- és villanyerőre
 berendezett vállalata
 volt Weitzer-uca 11. volt Magyar-uca 10.
 BCU Cluj / Central University Library Cluj

Muzsaynál

színházzal szemben

Öltöny, tavaszikabát

Trench-coat

Nem gyári áru! Minden darab
 saját készítmény! Mielőtt bár-
 hol vásárol, keressen fel. Mercur
 iparos bevásárlási könyvre
 6 havi hitel.

Mindennemü

fűszer- és csemegeárak
 legjobb minőségben, legolcsóbban

ÉLES

fűszer- és csemegeüzletében

**MINDEN HÁZNÁL
 LEGYEN**

HA NINCSEK - AKKOR VEGYEN!

Kiadja az „Erdélyi Élet“ Lapkiadó Vállalat. Helyettes szerkesztő: Serényi József
 Lovrov & Co., Arad.